

il als onderzoeker in Lieven Gevaert de vulgariserende etenschap en werd afdeling binnen het bied werkte hij s-actief binnen de e Congressen. In in de Koninklijke en in 1939 van de ging.

Pil actief deelne-nationalisme, al-ingen zou deelne-het Verbond der hield lezingen en holieke Vlaamse en was op 4 dehtingsvergadering in Vlaamsche Navas spreker op de tholiek Vlaamsch st.

aams-nationalistigeen voorstander e dan ook in 1924 Vlaamsch Natio-rouwd worden als kblad Vlaanderen, het Verbond van wvoet, als Vlaan- Secretariaat wa- Belgische en revo-ig ook mee aan de ce Vlaamsch Na- uitpakte met een naar reeds na de ler ging. Daarna tene Vlaamsche n 1929 een kartel bij de gemeent- enheidsfront van e bekomen. Pil n de Vlaamsche flaminganten en s hij medestichter ud-Hoogstuden- o werd hij lid van w Vlaanderen. Bij teraadsverkiezin- v concentratie in

3 betrokken bij de estuurslid, vanaf .(voorzitter, 1923- lid van raad van Comité voor Am- n het Scharpé- it een legaat van

Pils zoon Miel werd in 1995 de Pil-Van Gastelprijs, genoemd naar zijn ouders, opgericht.

LITERATUUR: E.E. Balduck, Dr. sc. Berten Pil, *jeugd en plicht*, 1965; - L. Devliegher en L. Schepens, *Front* 14/18, 1968; - H.J. Elias, *25 jaar Vlaamse Beweging 1914-1939*, I-III, 1969; - B. de Wever, *Greep naar de macht. Vlaams-nationalisme en Nieuwe Orde. Het VNV 1933-1945*, 1994; - J. Rossie, *Het Vlaams-nationalisme in het arrondissement Ieper vanaf 1918 tot en met de Tweede Wereldoorlog*, RUG, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1993.

NICO WOUTERS

PIL, Maria, z. Maria van Gastel.

PIL, Miel (eigenlijk Emiel), kloosternaam: Albertus (Mortsel 9 mei 1924 - Veurne 30 augustus 1992). Zoon van Berten Pil en Maria van Gastel.

Trad na zijn klassieke humaniora aan het Sint-Lievenscollege te Antwerpen in de benedictijnenabdij te Steenbrugge in en werd er 4 jaar later tot priester gewijd. In 1951 promoveerde Pil aan de Katholieke Universiteit Leuven tot licentiaat in de geschiedenis met een verhandeling over de kartuizers van Scheut. Hij werd abdijsbibliothecaris te Steenbrugge en godsdienstleraar, onder meer aan het Sint-Lukas te Schaarbeek.

Sterk beïnvloed door het gedachtegoed van zijn ouders vervulde Pil al snel een actieve rol in de V.B. Samen met zijn moeder en medebroeders ondersteunde hij zowel materieel als moreel hen die in aanraking gekomen waren met de naoorlogse repressie. Als priester werd hij zowel gelegenheids-pastoor als jeugdarmoeezenier, onder meer bij de Blauwvoetvrienden te Brugge. Volgens de overlevering zou hij in 1958 in Assebroek uit verzet de West-Vlaamse herderlijke verkiezingsbrief van Mgr. Emiel de Smedt, waarin stemmen voor de Volksunie als zondig werd voorgesteld, op een onverstaaenbare wijze hebben uitgesproken. Gaandeweg raakte hij sterk betrokken bij de werking van het Verbond der Vlaamse Oud-strijders (vos). Omdat hij bij talrijke herdenkingen en huldgingen de homilies verzorgde, werd hij door het vos min of meer als zijn proost beschouwd. Zonder ooit deel uit te maken van de bestuursorganen van het vos was hij een ijverige medewerker aan zijn blad, De vos, tot onenigheid binnen de redactie hem begin 1991 deed terugtreden. Daar de redactievergaderingen in hartje Brussel plaatsvonden en zijn onderwijsopdracht te Schaarbeek was, werd Pil geconfronteerd met de Vlaamse problematiek in de hoofdstad. Hij sloot zich aan bij de Brusselse afdeling van Davidsfonds.

Pil lag mee aan de basis van diverse flamingantische initiatieven. Half de jaren 1980 was hij mede-oprichter van zowel de Stichting Jan Cobbaut met als doel "de geschiedenis van de Vlaamse gewesten onder al haar aspecten te bestuderen en de aandacht van de Vlaamse gemeenschap hiervoor te stimuleren" als het Archief en Documentatiecen-

trum voor het Vlaams-nationalisme (ADV.N). Sinds november 1986 maakte hij ook deel uit Vlaanderen Morgen.

Pater Pil stierf tijdens de IJzerbedevaart van 1992 waarop zijn ouders werden herdacht. Vlak voor de eucharistieviering waarin hij zou voorgaan, werd hij onwel en overleed. Een legaat van Pil aan het ADVN leidde tot de stichting in 1995 van een driejaarlijkse Pil-Van Gastelprijs voor geschiedenis (250.000 frank) voor een wetenschappelijke studie over de V.B.; de eerste uitreiking is in 1998.

WERKEN: Artikelen in *De vos* (1988-1989); *Vlaanderen Morgen*.

LITERATUUR: ADVN-Tijdingen; - Verbond vos. Provinciaal Kongres gouv Antwerpen. Hulde aan Dr. Jozef Rombouts en Dr. Sc. Berten Pil. Mortsel, Zondag 29 april 1962, 1962; - Vlaamse Oudstrijders. Bond Vlaamse Oud-Soldaten. Provinciaal Kongres gouv Antwerpen. Dr. Alfons Van de Perre-herdenking. Wijnegem, Zondag 21 april 1963, 1963; - H. Carette, 'In memoriam Emiel Pil', in *Vlaanderen Morgen* (september-oktober 1992), p. 24; - K.v.K., 'Pater Pil', in 't Pallieterke, jg. 48, nr. 36 (2 september 1992), p. 6; - M.V.L. (= M. van Liedekerke), 'Een tedere flamingant', in *Wij*, jg. 37, nr. 36 (5 september 1992), p. 13; - H. Vandezande, 'In memoriam Pater Albertus (Miel) Pil', in *De vos*, jg. 48, nr. 13 (11 september 1992), p. 5.

GUY LEEMANS

PILATUS, pseudoniem van Aloïs Bruwier.

PILLAERT, Jean-Pierre (Wervik 22 oktober 1938).

Volgde klassieke humaniora aan het college Saint-Henri te Komen en studeerde daarna aan het Hoger Technisch Instituut van Oostende. Pillaert ging aan de slag als technisch ingenieur (heden industrieel ingenieur). Hij werd bewust Vlaming door zijn studies aan een Franstalig college en uit verontwaardiging over de economische achterstand van Vlaanderen in die tijd. In de jaren 1970 was hij medestichter van het ziekenfonds West-Flandria te Roeselare. In 1970 nam hij succesvol met een eigen lijst deel aan de gemeenteraadsverkiezingen in Hooglede. Vanaf 1989 is hij er burgemeester. Ook in de jaren 1970 werd Pillaert actief in de Volksunie als arrondissementeel voorzitter (1973-1981) en ondervoorzitter (1981-1985) van Roeselare-Tielt. Hij was lid van het nationaal partijbestuur (1981-1985), werd in 1985 verkozen tot Kamerlid (tot 1991) en was in die periode ook lid van de Vlaamse Raad.

BART DE WEVER

PILLECYN, Filip de (Hamme 25 maart 1891 - Gent 7 augustus 1962).

Volgde les aan de gemeenteschool en het Instituut Saint-Joseph in Sint-Niklaas. Zijn humaniorastudies voltooide De Pillecyn aan het Klein Seminarie van Sint-Niklaas. Hij ging Germaanse filologie studeren in Leuven, waar hij in juli 1914 eindexamens aflegde. Daar sloot hij zich aan bij de studentenkring *Met Tijd en Vlijt*. In 1914 was hij er voorzitter van het Algemeen Katholiek Vlaamsch